

'Je hebt altijd fanatiekelingen nodig'

Wat bindt u aan het Westerkwartier? 'Ik ben voor Staatsbosbeheer beheerder van 1500 hectare waardevol kleinschalig cultuurlandschap in het Groningse Westerkwartier. Een landschap gemaakt door mensen. Ik vind het erg waardevol om met die mensen de reis te maken naar de nieuwe verbindingen bij het oude cultuurlandschap. Dat probeer ik te doen als voorzitter van de Werkgroep Streekinitiatief Westerkwartier. Dat landschap is eigenlijk een decor, voor verhalen, voor dialect, voor cultuur. Ik voel me ook eigenlijk een beheerder van waarden.'

Wat zocht u op de Leaderconferentie in Finland? 'Gelijkgestemden. Het platteland is overal hetzelfde. Onze slogan 'voor een groen en vitaal Westerkwartier'

kan je op ieder gebied toepassen. En tijdens een excursie in een zeer dunbevolkt gebied in Lapland praat je met mensen die óók met hun wortels in het gebied zitten en óók op zoek zijn naar nieuwe verbindingen. Je begrijpt elkaar heel snel. Ook hadden we een opdracht meegenomen; we hebben een formule ontwikkeld om met behulp van een onderzoek door studenten de kansen van een gebied duidelijk te krijgen. Daarover hadden we een boekje gemaakt. Dat hebben we vertaald en meegenomen. Een stuk of vijf landen waren geïnteresseerd.'

Wat hebt u gevonden op de conferentie? 'Wat mij iedere keer weer treft is dat het ontzettend belangrijk is dat je regelmatig mensen ontmoet die voor dezelfde uitdagingen gesteld staan. Dat vind

ik buitengewoon inspirerend. Dat geeft mij nieuwe ideeën, nieuwe energie, nieuwe gezichtspunten. In het vliegtuig terug weet je niet eens zo een twee drie te reproduceren wat je nu concreet hebt opgedaan. Maar alles komt op de een of andere manier wel een keer terug, je gebruikt de contacten en ervaringen die je daar hebt opgedaan continu.'

Hoe gaat u uw ervaringen toepassen? 'Het heeft mij er weer van overtuigd hoe nodig het is dat er lokale initiatieven zijn. Het stimuleert mij enorm om door te gaan. Want een ding is duidelijk; vanzelf gebeurt er niets! Vanuit het beleid wordt er wel bedacht welke kant het op moet, maar je hebt altijd een stel fanatiekelingen nodig voor de actie.'

NICO BOELE

Werkgroep Streekinitiatief Westerkwartier

STREEK-bewoners portretteert in ieder nummer vier mensen die zich inzetten voor een sterk en aantrekkelijk platteland. Ditmaal vier deelnemers aan de internationale Leaderconferentie in Finland, dit voorjaar.

STREEK

DINETTE LEUNK

Plaatselijk Groep Leader, Hof van Twente

'Ik vertel mensen graag over Leader'

Wat bindt jou aan de Hof van Twente? 'Ik woon in het mooie landelijke gebied tussen Goor, Hengevelde en Diepenheim, op het landgoed Weldam. Mijn man en ik hebben er een melkveebedrijf, met mijn schoonouders. Ik zit sinds vorig jaar in de Plaatselijke Groep Leader voor de gemeente Hof van Twente. Ik probeer mensen in mijn omgeving zo goed mogelijk informatie te geven over Leader. Mensen weten er niet zoveel vanaf en het motiveert mij wel dat ik ze daarover kan vertellen.'

Wat zocht je op de Leaderconferentie in Finland? 'We zochten specifiek naar projecten en groepen waarmee we kunnen samenwerken, om iets te gaan doen op het internationale vlak.

En we wilden graag een kijkje nemen in de keuken van een ander Leadergebied in Europa. Om te zien wat zij doen met het Leadergeld, en wat ze anders doen dan wij. Daar kunnen we misschien wat van leren.'

Wat heb je gevonden op de conferentie? 'We hebben veel hele leuke excursies gedaan en projecten bezocht die gesponsord werden met Leadergeld. Er waren ook interessante workshops te volgen. Ik heb zelf een workshop gevolgd voor en over jonge mensen. Dan bedenk je bijvoorbeeld met de mensen uit Finland, Estland, België, Slovenië en Nederland hoe je jonge mensen op het platteland houdt of terugkrijgt. Het is een probleem dat in heel Europa speelt, waarvan ik

me overigens afvraag of dat met Leadergeld te verbeteren is. Je zit op het platteland overal ver vanaf en dat is voor jongelui een groot probleem.'

Hoe ga je je ervaring toepassen? 'We hebben binnen onze plaatselijke groep een internationale subgroep, waarbinnen we de projecten bespreken die we dit voorjaar hebben gezien. We zijn al een paar keer bij elkaar gekomen om hierover te praten en ideeën uit te wisselen. We hebben ook veel contacten gelegd met mensen uit andere Europese landen, en we onderhouden die contacten ook en bekijken of we met hun projecten en onze ideeën iets samen kunnen organiseren in de toekomst.'

‘Die inspiratie, daar wil je verder mee’

Wat bindt u aan Zuidoost-Drenthe? ‘Er wordt nog wel eens tegenaan gekeken als een leeg veengebied, een achterland. Maart het is een heel divers veenkoloniaal gebied dat wordt afgewisseld met esdorpenlandschappen en bossen. Vorig jaar is Zuidoost-Drenthe aangewezen als Leadergebied. Ik werk sinds 1996 bij de provincie Drenthe en zet me nu in als gebiedscoördinator voor het gebied. Er is hier weinig stedelijke druk. Dat maakt het gebied dynamisch, het is relatief gemakkelijker om dingen voor elkaar te krijgen.’

Wat zocht u op de Leaderconferentie in Finland? ‘Het was voor mij een gelegenheid nader met Leader kennis te

maken en contacten op te doen. Ook was ik heel concreet op zoek naar input en feedback voor twee projecten die we met Leader willen starten. Een project ter stimulering van MKB-ondernemers langs vaarverbindingen en een project dat de leefbaarheid in de kleine dorpen moet verbeteren en het vertrek van jongeren moet helpen tegengaan.’

Wat hebt u gevonden op de conferentie? ‘Stuk voor stuk enthousiaste mensen. En niet alleen inhoudelijke interesse in elkaars projecten, maar ook veel uitwisseling rond werkwijzen en methodes. Opvallend vond ik bijvoorbeeld dat het Finse ministerie van landbouw en bosbouw veel meer meedoet dan LNV hier. Ze zijn trots op wat ze doen en bereiken. Ik denk dat het goed zou zijn als de overheid ook in

Nederland meer concreet zou meewerken. Ook was er concrete belangstelling voor met name het MKB-project langs vaarverbindingen.’

Hoe gaat u uw ervaringen toepassen? ‘Die inspiratie, daar wil je verder mee. Indirect leer je er toch veel. Wat het concreet betekent is nog moeilijk te zeggen. Die stimulering van het MKB langs vaarverbindingen gaan we concreet oppakken, daar heb ik veel zin in. Daarbij zoeken we de samenwerking ook echt op. Ik denk dat het overigens ook heel belangrijk is om de gebiedscommissie veel meer mee te krijgen in de processen en niet alleen in de besluitvorming. Daar werken we aan.’

GERARD MEIJERS

Gebiedscoördinator Zuidoost-Drenthe

BEWONERS

Vier Finlandgangers over hun ervaringen en nieuwe inzichten’

MARJET HOEKSTRA

Nationaal Park Lauwersmeer

‘Zondermeer de reis waard’

Wat bindt u aan het Lauwersmeer? ‘Sinds ‘vier jaar werk ik met veel enthousiasme in het Lauwersmeer, een belangrijk gebied voor trekvogels. Het is een Nationaal Park, wat betekent dat het iets te bieden heeft wat je elders in Nederland niet zult zien. Het Lauwersmeer werd in 1969 afgesloten van de Waddenzee. Ik heb dat meegemaakt en het gebied zien ontstaan. Van kale slikvelden naar een grote variatie aan begroeiing in combinatie met open water. Binnenkort staan de orchideeën er in bloei, heel mooi.’

Wat zocht u op de Leaderconferentie in Finland? ‘Het Lauwersmeer ligt in een Leadergebied, dus probeer ik op dat terrein op de hoogte te blijven. De conferentie was in Levi, een

plaats die boven de Poolcirkel ligt, nog meer aan de rand van de wereld dus dan Noord-Nederland - zo voelen we dat toch altijd? - en nog veel dunner bevolkt. Ik was vooral benieuwd hoe je je vanuit die situatie profileert als toeristisch interessante bestemming.’

Wat hebt u gevonden op de conferentie? ‘Zondermeer de reis waard. Onder de deelnemers uit negentien landen in Europa was een grote bereidheid kennis en ervaring te delen en daarover te discussiëren. In Lapland hebben we bedrijven bezocht die met Leadersubsidie van start waren gegaan en het goed deden. Dat je met creativiteit en doorzettingsvermogen ook onder lastige omstandigheden tot prachtige resultaten kunt komen bleek wel.’

Hoe gaat u uw ervaringen toepassen? ‘Ik ben in contact gekomen met andere gebieden die toeristisch gezien interessant zijn wat betreft vogels kijken, een vorm van natuurbeleving in opmars die goed in samenwerking is uit te bouwen. Je kunt mensen net als de vogels langs de trekroutes laten reizen. Het is een duurzame vorm van toerisme die past bij plattelandsgebieden. De echte vogelaars komen sowieso wel, maar er zijn ook mensen die je op weg moet helpen. Vaak zijn dat mensen die behalve van de natuur ook van de rust en kleinschaligheid van het platteland houden.’

